

ISSN:2791-9609



"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

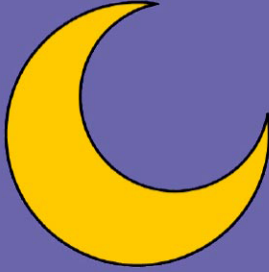
somuncubaba



Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

MART 2026 / Yıl: 32 - Sayı: 305





(Bir Ayet)

"Ey iman edenler! Kendinizi tanıtırız izin almadan ve içinde oturanlara selâm vermeden kendi evlerinizden başka evlere girmeyin. Sizin için daha iyi olanı budur; umulur ki düşünüp anlarsınız."(24/Nûr, 27)



(Bir Hadis)

"Enes (r.a.) şöyle demiştir: Rasûlullah (s.a.v.) bana: 'Yavrucuğum! Kendi ailenin yanına girdiğinde onlara selâm ver ki, sana ve ev halkına bereket olsun.' buyurdu." (Tirmizî, İsti'zân 10)



Editör'den Merhaba

Bayram sabahları

Sevgili çocuklar;

Bayram sabahları bir başka güzel değil mi? Erken kalkmanın heyecanı, tertemiz kıyafetler, mis gibi tatlı kokuları ve kapı kapı dolaşırken yüzümüzde açan kocaman gülümsemeler... Bayram demek sevinç demek, umut demek, birlikte olmak demektir.

Bayramlarda sadece şeker toplamıyoruz aslında. Sevgi topluyoruz, dua topluyoruz, güzel sözler biriktiriyoruz. Büyüklerimizin ellerini öperken saygıyı öğreniyoruz. Küçükleri sevindirirken paylaşmanın ne kadar güzel bir şey olduğunu hissediyoruz.

Paylaşmak sadece oyuncak vermek ya da harçlığımızdan ayırmak değildir. Bazen bir gülümseme paylaşmaktır. Bazen bir "İyi ki varsın!" demektir. Bazen de yalnız bir komşunun kapısını çalıp "Bayramınız mübarek olsun." demektir.

Unutmayalım ki paylaştıkça sevgimiz azalmaz, aksine çoğalır. Tıpkı bir mumun başka bir mumu yakarken ışığından hiçbir şey kaybetmemesi gibi... Biz de iyiliğimizi paylaştıkça daha çok ışık oluruz.

Bayramlar aynı zamanda affetmeyi ve yeniden başlamayı da öğretir bize. Eğer bir arkadaşımızla kırgınlık yaşadığımızda, bayram güzel bir fırsattır; "Hadi barışalım." demek için... Çünkü kalbimizdeki küçük bir dargınlık bile sevincimizi azaltabilir. Oysa affettiğimizde içimiz hafifler, yüzümüz daha çok güler. Gelin bu bayram, kalbimizi temiz bir sayfa gibi açalım ve içine bol bol sevgi, iyilik ve dostluk yazalım.

Bu bayram, kalbimizi kocaman açalım. İhtiyacı olanları hatırlayalım. Küsenleri barıştıralım. Büyüklerimizi ziyaret edelim. Çünkü bayram, sadece takvimde yazan bir gün değil; kalbimizin en güzel hâli demektir.

Hepinizin bayramı sevgiyle, neşeyle ve paylaşmanın mutluluğuyla dolsun!



ISSN: 2791-9609

Çocuk

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
MART 2026 Yılı: 32 Sayı:305

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulusi ERDEMİR

Yayın Editörleri
Hulusi KESKİNTEPE
Ayhan İŞCEN

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

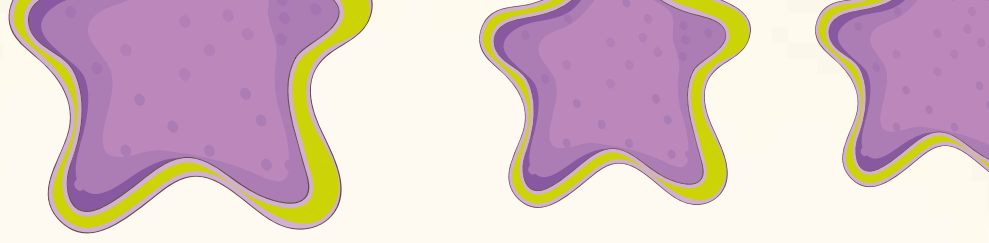


Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hulüsi Efendi Cad.
No: 41 (44700) Darende / MALATYA
Tel: (422) 615 15 00
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

İçindekiler

Çalışkan İnsan Mehmet Akif'in Kişiliği..... 4	
Sırrı ER	
Tosbik ile Şanslı Sincap..... 6	
Emine Yılmaz DERECİ	
Kutup Aylan..... 8	
Hamidullah HALICI	
Çanakkale Ruhu..... 10	
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Arkadaş Buluşması..... 12	
Raziye SAĞLAM	
Yarım Kalan Bir Gün..... 14	
Erbay KÜCET	
Mutluluğu Arayan Kuakka..... 16	
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Ardahan..... 18	
Tarihte İlginç Vakıflar / Talebeye Giysi ve Kırtasiye Yardımı Yapan Vakıf..... 20	
Nisa ERCİYES	
Şehzade Hüdavendigâr..... 22	
İsmail ÇOLAK	
Büyük Şair..... 24	
Erdal KARASU	
Paylaşmanın Tadı..... 26	
Yusuf ŞAFAK	
Onurlu Mektup..... 28	
Seda Bayrak DURGUT	
Bitkileri Tanıyalım / Armut..... 30	
Ayşe Gül PINAR	
İlginç Bilgiler..... 32	

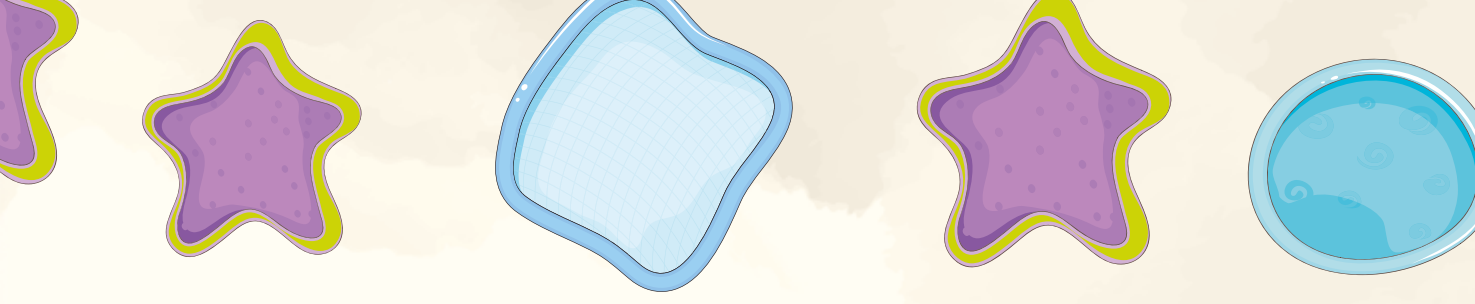


Çalışkan İnsan Mehmet Akif'in Kişiliği



4

Somuncu Baba Çizgi Dergisi | MART 2026



Sevgili çocuklar;

Her milletin yüksek şahsiyet sahibi insanları vardır, onları tanıtmak eğitimcilerin başta gelen görevleridir. Mehmet Âkif Ersoy, Türk edebiyatı ve düşünce tarihinin seçkin şahsiyetlerinden biridir.

Mehmet Âkif'in şahsiyeti üzerinde görüşlerini yazan yakın arkadaşları ve tanıdıkları, onda şu özelliklerin bulunduğunu belirtmişlerdir: Mehmet Âkif, "vefalı", cahillik ve ümitsizliğe düşman", "din konusunda hassas", "haksızlığa tahammülü olmayan", "sözünde duran", "cömert bir şahsiyettir.

Akif, Kur'an ahlâkının gereği olarak hayatı boyunca mütevazı yaşadı. Hiçbir zaman kendisini başkalarından üstün görmedi. Gurur ve kibir onun semtine uğramadı. İçi dışı bir olmayanlara kızardı. İkiyüzlülere garazı vardı; fakat yaşı ilerledikçe; "kiyüzlüleri artık sever oldum. Çünkü yaşadıkça yirmi yüzlü insanlar görmeye başladım." diyordu.

Dostlarına karşı, daima onlardan fazla dost davrandı.

Akif, hayatını öylesine güzel, temiz, duru

yaşadı ki, geride utanılacak hiçbir şey bırakmadı. Dünyada çok az insan bunu başarabilmiştir.

Mehmet Akif karşısına çıkan maddî firsatlardan istifade etmeyi hiçbir zaman düşünmedi. Hayatı boyunca hep kiralık evlerde oturdu. Evden eve taşındığı zaman geceleri taşındığını söylerdi, konu komşu eşyasını görmesin diye.

Yakın arkadaşı Hasan Basri Çantay anlatıyor:

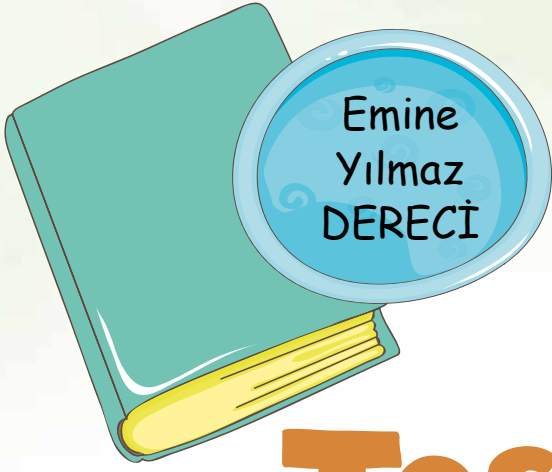
"Hiç unutmam, Akif bir akşam bizi, Ankara'da evine çay içmeye çağırmıştı. Biz tam ona gitmek üzere iken o, koşa koşa geldi, dedi ki;

- Akşam çayını sizde içeceğiz.

Ben tabîî buna memnun oldum. Fakat sebebini öğrenmek istedim. Sordum. Gülerek dedi ki:

- Bizim odanın kilimini bir fakire vermişler.

O oda ki, mefruşatı zâten tek kilimden ibaretti ve o tek kilimi bir fakire veren de kendisiydi."

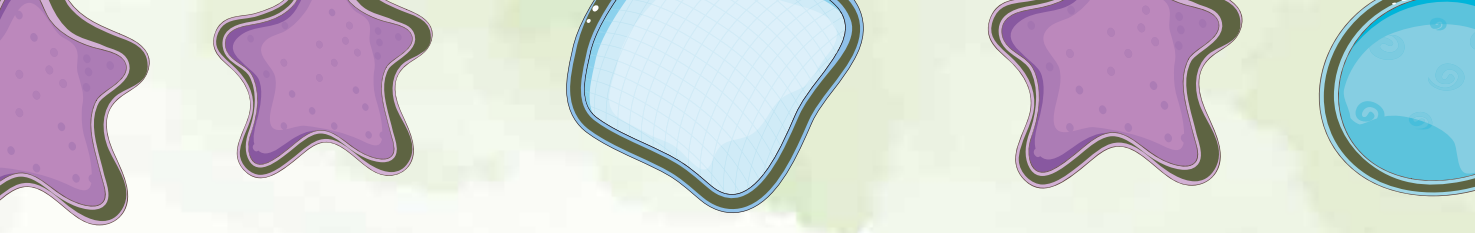


Tosbik ile Şanslı Sincap



6

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026



Ormanda yaşayan hayvanlar bir araya toplanmış konuşuyorlardı. Adı Şanslı olan sincap:

- Yakında Tosbik'i görenler oldu mu acaba?

Hiç kimseden yanıt gelmedi. Şanslı;

- Çoktandır ortalarda yok, onun için endişeleniyorum.

Zıp Zıp Ceylan;

- Kış uykusuna yatmış olabilir. Bazı kaplumbağaların kış uykusuna yattığını duymuştum.

Şanslı;

- O benim arkadaşım, bana demeden kış uykusuna yatmaz. Onu arayıp bulacağım.

Hayvanlar dağıldılar. Şanslı devrilmiş ağaç kütüklerinin altına baktı, kayalıkları kontrol etti."Tosbik!" diye var gücüyle bağırdı. Kara kartalın sesini duyunca kendini yuvasına zor attı.Tosbik'i ararken düşmanlarını unutmıştu. Yine de akli fikri yaşlı arkadaşı Tosbik'teydi.Acaba hasta mıydı? Yoksa sırt üstü devrilmişti de bir yerlerde öylece kalmış mıydı? Yuvasından ayrılıp sessizce kırlarda gezmeye başladı. Önüne gelene Tosbik'i sordu. Kimse yerini bilmiyordu. Geveze çekirgenin yanından geçerken ona da sormadan edemedi.

- Tosbik'i gördün mü acaba?

- Evet! Kestane ağacının köklerinin arasında.Galiba hasta.

Şanslı Sincap Tosbik'in sevdiği yiyeceklerden toplayıp kestane ağacının yanına geldi. Var gücüyle seslendi;

- Tosbik ben geldim!

- Sende kimsin?

- Şanslı Sincap.

Şanslı Sincap o kadar mutluydu ki. Gidip Tosbik'e sarıldı. Ona;

- Kaç gündür seni arıyorum, seni çok merak ettim.

- Beni merak mı ettin?

-Evet. Sadece ben değil ki ormanda ki tüm hayvanlar seni merak ettiler. Seni sağ salim bulduğumuza sevindim.

- Biraz rahatsızdım ama şimdi çok iyiyim, hem de çok.

Tosbik, Şanslı'nın getirdiği yiyecekleri yerken çok mutluydu. Şanslı ve ormanda ki hayvanların onu düşünmeleri ona değer vermeleri kendisine manevi bir ilaç olmuş, rahatsızlığından neredeyse eser kalmamıştı.

Şanslı'ya;

-Çok yalnızdım. Keder ve umutsuzluk içindeydim. Buraya gelişin, beni düşünmen mutluluğuma sebep oldu. Bana çok büyük bir iyilik yaptın Şanslı. Artık yalnız olmadığımı biliyorum, iyi ki varsın. İyi ki bu ormanda yaşıyorum. Yaşasın ormanım...

Hamidullah
HALICI

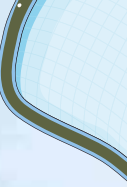
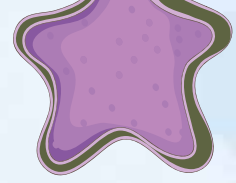
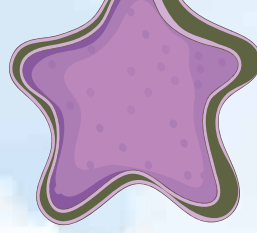
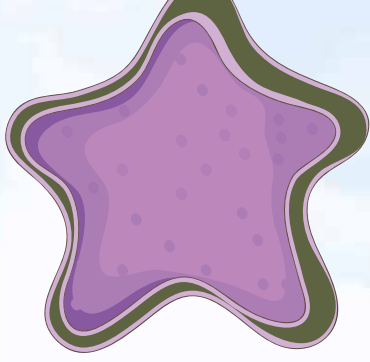
Hayvanları
Tanıyalım

Kutup ayıları



8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026



Kutup ayıları, Kuzey Kutbu'nun uçsuz bucaksız buzulları üzerinde yaşayan, dünyanın en büyük ve en "havalı" kara etçileridir. Bembeyaz göründüklerine bakma, aslında sakladıkları çok ilginç sırlar var!

Aslında Siyahlar: Kutup ayılarının o kalın kürkünün altındaki derisi siyahdır. Bu siyah renk, güneş ışığını daha iyi çekip vücutlarını sıcak tutmalarına yardımcı olur

Renksiz Tüyler: Tüyleri aslında beyaz değil, şeffaf ve içi boş borucuklar gibidir. Işığı yansıttıkları için biz onları beyaz görürüz. Bu sayede karda harika bir kamuflaj sağlarlar.

Üçüncü Göz Kapağı: Bizim gibi güneş gözlüğü takamazlar ama doğuştan gelen üçüncü bir göz kapakları vardır. Bu kapak, gözlerine ulaşan UV ışınlarını azaltarak onları "kar körlüğünden" korur.

Bir kutup ayısı arka ayaklarının üzerine kalktığı anda boyu 3 metreyi bulabilir; yani neredeyse iki basketbol potası kadar yükseğe ulaşabilirler.

Yetişkin erkekler genellikle 350-700 kilogram arasındadır. Kayıtlara geçen en ağır kutup ayısı tam 1002 kilogramdı; bu bir

araba kadar ağırdır!.

Isırma kuvvetleri aslanlardan ve kaplanlardan bile daha güçlüdür. Ön pençelerini kürek gibi kullanarak saatlerce hatta günlerce yüzebilirler. Bir kutup ayısının hiç durmadan 9 gün boyunca 700 kilometre yüzdüğü kaydedilmiştir. Karada hantal görünseler de bir at kadar hızlı koşabilirler (saatte 40 km). Burunları o kadar hassastır ki, 30 kilometre ötedeki bir avın kokusunu alabilirler. Kutup ayıları sadece etle beslenir. En sevdiği yemek fok balıktır. Özellikle enerji toplamak için fokların yağlı kısımlarını yerler. İnanması güç ama kutup ayıları bizim gibi su içmezler. Su ihtiyaçlarını yedikleri besinlerdeki yağları parçalayarak karşılarlar.

Kutup ayıları genellikle yalnız takılmayı severler. Pençeleri bastıkları her yere koku bırakır. Bu sayede birbirlerini görmeseler bile, karda bıraktıkları izlerden kimin ne zaman oradan geçtiğini anlarlar.

Kutup ayıları çok güçlü olsalar da buzların erimesi nedeniyle evlerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyalar. Dünyamızı serin tutmak, bu bembeyaz devleri korumak anlamına geliyor!



Naciye
BEYZA

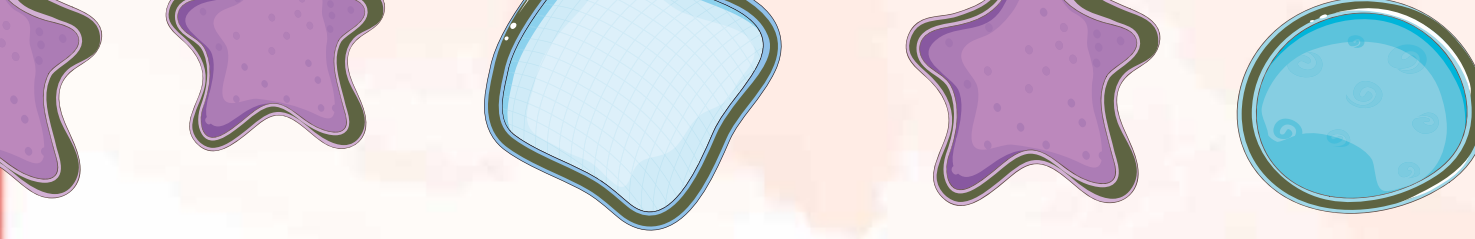


Çanakkale Ruhu



10

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026



1915 yılında, Çanakkale’de büyük bir savaş yaşanmıştır. Kahraman Türk askerleri, düşman askerlerine karşı cesurca savaşmışlardır. Onlar, vatanlarını korumak için canlarını hiçe saymışlardır.

Çanakkale zaferi, Türk askerlerinin düşmana karşı kazandığı büyük bir destandır. Çanakkale destanı, sadece askeri bir zafer değil, aynı anda manevî bir zaferdir. Askerlerimiz, Allah (c.c.)’a tevekkül ederek savaşmışlardır. Çanakkale zaferi, Türk milletinin iman ve cesaretinin bir sonucudur. Çanakkale’deki askerlerimiz, dua etmişlerdir. Onlar Allah(c.c.)’dan yardım istemişlerdir. Dua ve iman, Mehmetçiklerimize güç ve cesaret vermiştir.

Çanakkale’de düşman askerleri, bizim vatanımıza gelmek, sahiplenmek istediler. Ama Türk askerleri, “Hayır, burası bizim vatanımız!” diyerek onlara engel oldu. Askerlerimiz çok cesurca savaşarak, düşman askerlerine karşı koydular.

Türk askerlerine “Mehmetçik” diyoruz. Mehmetçik imanıyla çok güçlü ve cesurdu. Düşman askerlerini geri püskürterek vatanımızı korudular. Çanakkale’de savaşan Mehmetçikler, vatanlarını korumak için canlarını feda etmişlerdir.

İslâm dini, vatan sevgisini ve milletimize bağlılığı önemser. Çanakkale’de savaşan askerlerimiz İslâm dininin emirlerine uyarak vatanlarını korumuşlardır. Onlar, Allah (c.c.)’ın yardımıyla düşmanlara karşı zafer kazanmışlardır. Dinimiz, düşmanlara karşı cesaretli ve güçlü olmayı öğütlemektedir.

Biz de vatanımızı seviyoruz ve her daim onu korumaya hazırız!

Çanakkale ruhu, Türk milletinin inancını, cesaretini, birlik beraberliğini ve vatan sevgisini temsil etmektedir.

Mehmetçik: Cesur ve güçlü, Türk askerinin sembolüdür.

Çanakkale Şehitler Anıtı: Çanakkale’de şehit olan askerlerimiz için yapılmıştır. Vatan sevgisini temsil etmektedir.

Gelibolu Yarımadası: Çanakkale Savaşı’nın gerçekleştiği yerdir. Tarihî önemi vardır.

Çanakkale ruhunun ve Çanakkale sembollerinin önemi: Çanakkale ruhu, bize iman gücünü, birlik beraberliğin gücünü ve vatan sevgisini öğretir.

Çanakkale sembolleri, Türk milletinin kahramanlık ve cesaretini temsil etmektedir. Bu sembollere saygı göstermek, vatanımıza, tarihimize ve Mehmetçiklerimize saygı göstermek demektir.

Unutmayalım, Çanakkale ruhu ve sembolleri, Türk milletinin gurur kaynağıdır.

Çanakkale ruhu bizlere, vatan sevgisini ve milletimize bağlılığı,

Cesaretli ve güçlü olmayı,

Allah’a tevekkül ve iman etmeyi,

Birlik ve beraberlik içinde olmayı öğretir.

Çanakkale Zaferi, Türk milletinin iman ve cesaretinin bir zaferidir.

Çanakkale Destanı, Türk milletinin kahramanlık hikâyesidir.

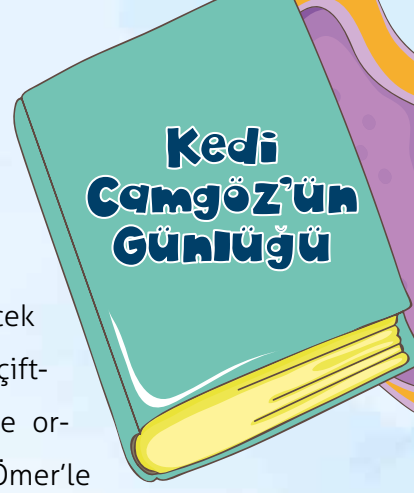
Bizler de Çanakkale’deki kahramanlar gibi cesur ve güçlü olmalıyız!



Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Arkadaş Buluşması





Sevgili çocuk dostlarım;

Uzun Kulak'la ben, bütün hayvan dostlarımızla birlikte bugün Gelincik Bayırında buluşup, baharın gelmesini kutlayacağız. Havada pırl pırl bir güneş var. Gelincik Bayırına giderken, etraftan yeni açan renk renk çiçeklerin kokusunu duymak ne kadar da güzel.

Gelincik Bayırına, ormandan yavru tavşanla annesi ve sincap ailesi, tilki Kırmızı Kuyruk, köyden kedi ve köpekler, çiftlikteki kuşlardan Gece ile Güneş, eşek, kaplumbağa ve biz geldik. Aslında Leylek Arif'le eşi Billur da gelirdi ama henüz sıcak ülkelerden göç etmemişlerdi. Konuşmacı olarak Kırmızı Kuyruk'u seçtik. Kırmızı Kuyruk kürsü olarak kullanılan yüksek bir taşın üzerine çıktı ve

- Arkadaşlar hepimiz hoş geldiniz. Bu sene kış çok soğuk ve karlı geçti. Biz de kışla ilgili yaşadıklarımızı birbirimizle paylaşıp, yeni dostlar edinmek için bir araya geldik. Bildiğiniz gibi, biz tilkiler ormanda yaşarız ve avlanarak karnımızı doyururuz. Bu sene Hafize Teyze'den çok iyilik gördüm. Çok yoğun kar yağdığı günlerde, avlanmakta zorlanacağımı düşünürken, yuvama yakın yerlere benim için yiyecekler koydular. Hafize Teyze beni ve diğer tilki dostlarımı hiç aç bırakmadı.

Tilki alkışlarla inerken, Uzun Kulak çıktı kürsüye ve;

- Arkadaşlar! Hafize Teyze soğuk kış günlerinde, ormanda yaşayan siz dostlarımıza

götürmek üzere yiyecek sepetleri hazırlar ve çiftliğin kâhyasıyla birlikte ormana gönderir. Bazen Ömer'le Zeliş ve biz de katılırız onlara. B u yiyecekleri hazırlarken çok mutlu olur ve şöyle der:

- Çocuklar, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) "Merhamet edene Allah da merhamet eder." der. Biz de her canlıya merhametli olmalıyız

Uzun Kulak alkışlarla kürsüden indi ve çiftlikteki eşek Uzun Kuyruk çıktı;

- Arkadaşlar beni önceki sahibim yaşlandıym diye sokağa atmıştı. Soğuktan ve açlıktan hasta bir haldeyken Hafize Teyze buldu beni ve çiftliğe getirip iyileştirdi. Şimdi orada rahatım. Keşke bütün insanlar onun kadar iyi davranırsa bizlere.

Sonra sözü yavru tavşan aldı ve;

- Arkadaşlar bugün çok güzel bir gün. Bahar geldi, havalar ısınmaya başladı. Hepimiz çok mutluyuz!Haydi, hep birlikte koşup oynayalım, diye coşkuyla bağırınca bir anda hepimiz koşup oynamaya başladık.Akşama kadar vaktin nasıl geçtiğini anlamadık. Hava kararmaya yakın yuvalarımıza dönerken hepimiz çok mutluyduk.

Görüşmek üzere çocuklar, hoşça kalın...

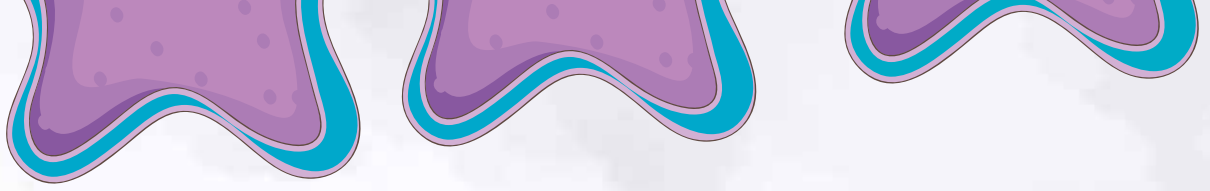
Erbay
KÜCET

Yarım Kalan Bir Gün



14

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026



Kudüslü küçük Meyra, evlerinin köşesinde duran kafeste beslediği sarı kanaryasının yeminin bittiğini fark edince üzülmüştü. Minik kuşuna bakarak, "Merak etme." demişti fısıltıyla, "Babam bu akşam sana yem getirecek."

Sabah evden çıkmaya hazırlanan babasının yanına koşmuş, akşam eve dönerken kanarya yemi almasını rica etmişti. Babası, Kudüs'ün dar sokaklarında seyyar satıcılık yapan, yüzünden tebessüm eksik olmayan bir adamdı. Kızının başını okşayıp, "Tamam kızım." demişti. Evin kapısından çıkarken her zamanki gibi besmele çekmiş, Rabb'ine sığınarak adımını atmıştı. Hanımı Hasena ile vedalaşmış, sonra Meyra'yı kucağına alıp öperek bağrına basmıştı.

O gün tezgâhına gitmeden önce top-tancıya uğramış, domates ve biber almıştı. Aldıklarını sırtında taşıyarak sokağın sonundaki yerine gelmişti. Tezgâhını açmış, domatesleri özenle dizmiş, biberleri silip yanlarına yerleştirmişti. Terazisini de her zamanki

yerine, bir kasanın üzerine koymuştu. Derken vakit gelmişti. Ezan sesi Kudüs'ün taş sokaklarında yankılanınca, tezgâhının üstünü örtüyle kapatmış ve Mescid-i Aksa'ya doğru dar sokaklardan hızlı adımlarla yürüyordu.

Yolda, bir köşede Yahudi askerlerinin genç bir delikanlıyı sıkıştırıp dövüklerini gördü. Hiç düşünmeden koştu. O genci kurtarmak istedi. Ancak o an bir silah sesi duyuldu... Babası, çıkan kurşunla oracıkta yere yığıldı ve şehit oldu.

Akşam olmuştu. Meyra, kanaryasıyla konuşuyor, babasının birazdan yemle eve döneceğini söylüyordu. Ama kapı açılmadı. Babası gelmedi. Bir süre sonra komşu bir kadın, ağlayarak eve girdi. Meyra, o an her şeyi anladı. Küçük kalbi, Kudüs kadar ağır bir acıyla doldu. Kanarya kafeste sessizce duruyor, Meyra ise artık babasının dönmeceğini biliyordu.

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Mutluluğu Arayan Kuakka

Kitabın Adı: Mutluluğu Arayan Kuakka

Yazar: Yağmur Kartal

Resimleyen: Gülşah Alçın Özek Yayınevi: Vadi Çocuk Yayınları

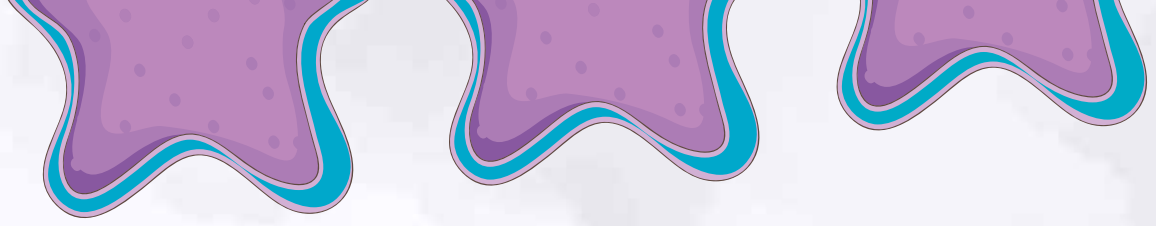
Yayın Yeri ve Yılı: İstanbul/2022 Sayfa Sayısı: 30 Yaş Aralığı: 8+

İşlenen Konular: Mutluluk ve mutlu olanın yolları.



16

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026



Sevgili çocuklar, isterseniz kitabımıza geçmeden önce Kuakka'nın diğer adıyla "dünyanın en mutlu hayvanı"nın nasıl bir canlı olduğu hakkında bilgi sahibi olalım ne dersiniz?

Kuakka, Avustralya'da yaşayan tıpkı kanguru gibi keseli bir canlıdır. Kuakkalar altı ay kadar annelerinin keselerinde yaşar. Ortalama ömürleri on yıldır. 40-54 cm boyunda ve ağırlıkları ise 2.5-5 kg arasındadır. Yüz yapıları nedeniyle sürekli gülümsüyor gibi göründükleri için bir de insanlara yakın davranmalarından dolayı "dünyanın en mutlu hayvanı" olarak bilinmektedirler. Evet, işte kitabımıza konu olan kuakka böyle bir canlı sevgili çocuklar. Şimdi sevimli kuakkamızın başından geçenlere bakalım isterseniz.

Zamanın birinde, bir ormanda, kendi küçük kulübesinde sevimli bir kuakka yaşarmış. Minik kuakkamız oldukça mutluymuş. Dede-sinden ona miras kalan mutluluk madalyasını yanından hiç ayırmazmış. Ne var ki onun da zaman zaman canını sıkan olaylar elbette varmış. Minik kuakkamızın keyfini kaçıran şey ne imiş biliyor musunuz sevgili çocuklar? Diğer hayvanların mevsimlerden, hava olaylarından şikâyetleri. Şaşırdınız değil mi? Evet evet, bu hayvanlar mevsimlerin, mevsimlere has doğal olayların özelliklerinden şikâyet ederlermiş. Mesela yazın güneşten, sıcağın bunalırlar ve söylenirlermiş. Rüzgâr esse tozdan, dumandan bıktık keşke yağmur yağsa derler, yağmur yağdığında lapa lapa kar yağsa, kar yağdığında çok üşüdük bahar gelse derler durmadan yakınırırlarmış. Oysa bütün doğa olaylarının bir düzen içerisinde

olduğunu ve hepsinin bir anlamı olduğunu hiç düşünmezlermiş. Öyle değil mi sevgili çocuklar? Mesela, rüzgâr esmese çiçekler, meyveler tozlaşır mı? Tozlaşma olmazsa birbirinden leziz meyveleri nasıl yiyebiliriz değil mi? Bizim küçük kuakkamız bunları bilirmiş ancak yine de hayvanların can sıkıntı-larını gidermek için kolları sıvamış ve araştırmaya başlamış. Düşünmüş, taşınmış, eee biraz da kaşınmış ve bir mutluluk dükkânı açmaya karar vermiş. Bu dükkânda kese kese mutluluk olacak ve diğer hayvanlara rahatça dağıtabilecekmiş. Önce mutluluk keselerine kurabiye yapıp koymuş. Bunu yapmak için de bir hayli uğraşmış ama sonuçta ne olmuş biliyor musunuz, hayvanlardan bazıları bu kurabiyeler çiğ bazıları da çok pişmiş demiş. Bundan olumlu sonuç alamayan minik kuakkamız bu kez de keselere puf çiçekleri koymuş fakat bu da hayvanları hıştırtmasın mı? Minik kuakkamız pes etmemiş bu kez de balon koymuş mutluluk keselerine. Keselerden çıkan balonlardan hayvanlar tam mutlu olacakmış ki bir ağaçkakan gelip balonları patlatmasın mı? Aman Allah'ım! Bütün aksilikler peş peşe gelmiş. Minik kuakkamız üzgün bir şekilde evine dönmüş. Yatağında bir o yana bir bu yana dönüp dururken hayvanlara ne vereceğini bulmuş. Merak ediyorsunuz değil mi? Tamam tamam minik kuakkamızın ne verdiğini söyleyeyim; "Ayna." Evet evet, yanlış duymadınız hayvanlara birer ayna vermiş ve böylece mutlu olabilmeleri için önce aynaya sonra da kendi içlerine bakmalarını bu şekilde öğretmiş. Güzel bir formül ne dersiniz? İyi okumalar...



ARDAHAN

İllerimizi Tanıyalım



Ardahan Kalesi

Kale, şehrin en tarihi simgelerindedir. Ardahan Kalesi, 16. yüzyılda Kanuni Sultan Süleyman'ın emriyle üzerinde daha önce başka kale kalıntıları bulunan alana inşa edilmiş. Şehre hâkim olan kale 16. yüzyıldan bu yana tamamının ayakta kalmasıyla dikkat çekiyor.



Kura Nehri

Nehir, Ardahan'ın engebeli, dağlar ve ovalarla ülkenin sınırlarını aşan bir nehir. Göle ilçesinden başlayıp Gürcistan ve Azerbaycan'dan geçerek Aras Nehri ile birleşip oradan da Hazar Denizi'ne dökülüyor. Nehirde rafting ve sportif balıkçılık yapılabilir. Şehrin ortasından geçen Kura Nehri, yazları artan su havzasıyla muhteşem manzaralar sunuyor.



Akçakale Adası

Çıldır Gölü içinde yer alan Akçakale Adası, Ardahan'ın binlerce yıllık kalıntılarını barındırır. Ada, Çıldır Gölü'nün yaz aylarında çözülmesiyle ortaya çıkar. Ada bozulmamış doğal güzelliklere sahiptir. Sit alanı ilan edilmiş bölge, Neolitik Çağ'dan günümüze ulaşan kalıntılara sahip.

Ardahan, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan, el değmemiş doğası ve doğal güzellikleriyle ziyaretçilerini büyüleyen bir şehirdir. Her mevsim farklı bir güzelliğe bürünen doğasıyla Türkiye'de mutlaka gezilip görülmesi gereken iller arasındadır.





Çıldır Gölü

Çıldır Gölü, Ardahan'ın en ünlü doğal güzelliklerinin başında geliyor. Denizden 1959 metre yüksekliğinde bulunan Çıldır Gölü, Doğu Anadolu Bölgesi'nin en büyük tatlı su gölüdür. Göl, yüzölçümü bakımından Van Gölü'nün ardından Türkiye'nin ikinci büyük gölüdür. Balık bakımından da zengin olan gölde 19 tür balık bulunmaktadır.



Kafkas Arı Müzesi

Müze başta dil uzunluğu ve soğuğa dayanıklılığı açısından Türkiye'de tek, dünyada ise en önemli 4 ırktan biri olan Kafkas arısının çok yönlü tanıtılması ve korunması amacıyla açılmıştır. Kafkas bal arısı, büyük miktarlarda bal ve propolis üretebilme kapasitesine sahiptir. Bu özelliği ve genel olarak uysal ve sakin yapısı, Kafkas bal arılarını arıcılar arasında oldukça aranan bir tür hâline getirmektedir.



Ardahan Kent Müzesi ve Kongre Binası

Ardahan şehir merkezinde I. ve II. Ardahan Kongrelerinin yapıldığı binada yer alıyor. Bina 1911 senesinde yapılmış ve günümüzde aslına uygun olarak restore edilmiş bir konak. Konakta tavan süslemeleri, kalem işi işlemler ve oymalar dikkat çekiyor. Müze içerisindeki eşyalarla tarihi bir seyahat imkânı sağlıyor.

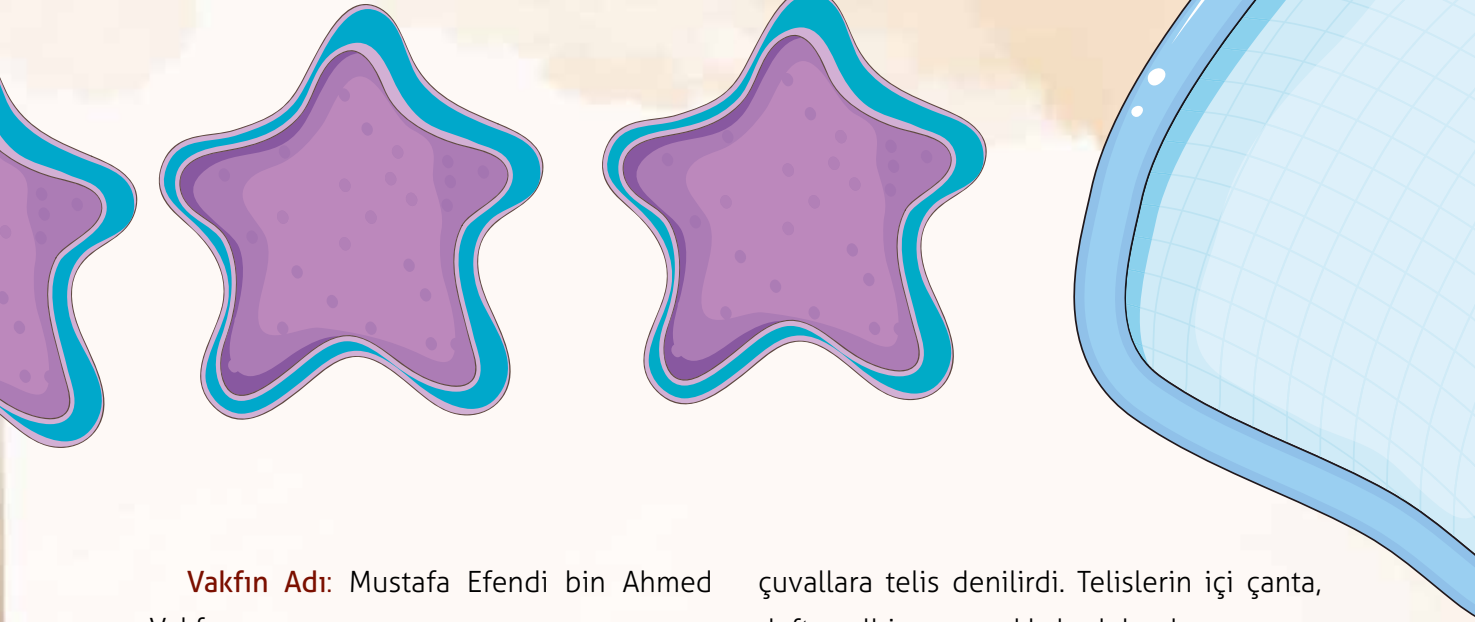
Ardahan ilimizin Çıldır, Damal, Göle, Hanak ve Posof olmak üzere beş tane ilçesi vardır.



Nisa
ERCIYES

Talebeye Giysi ve Kırtasiye Yardımlı Yapan Vakıf





Vakfın Adı: Mustafa Efendi bin Ahmed Vakfı

Kurucunun Lakabı: Sefer Ağazade, İstabl-ı Amire de Kaşıkçı

Kurulduğu Yer: İstanbul

Kuruluş Tarihi: H. 1142/M. 1730

İbrahim Çavuş Mahallesi'ndeki mektebe yeni tayin olmuştu Muallim Yahya...

Öğrenciler "Muallim" diyordu öğretmenlerine.

Muallim Yahya Efendi, her zaman olduğu gibi o sabah da dersten önce öğrencilerine kısa bir nasihatte yani öğütte bulunuyordu.

Anne babaya saygı, kardeşlere sevgi göstermek; insanlara merhametli olmak ve yardımlaşmak gerektiğini anlatıyordu.

Sınıfın kapısı çaldı.

- Girin!

İçeri iki görevli geldi. Yanlarında kocaman bir telis vardı. O yıllarda kendir ipinden dokunarak yapılan toprak rengindeki büyük

çuvallara telis denilirdi. Telislerin içi çanta, defter, elbise ve ayakkabı doluydu...

- Hocam, müsaade ederseniz talebelerimize dağıtacağız.

- Kimden geldi, nedir bunlar?

- Efendim, kendisine Sefer Ağazade derler. Mustafa Efendi oğlu Ahmet Bey'dir. Bu okulu yaptıran şahıstır.

- Hımm evet...

- Hicrî 1142/Miladî 1730 yılında kurduğu vakıf, her yıl bu okulda okuyan talebelere, hocalarına ve yardımcılarına Ramazan Bayramı öncesi okul çantası, ayakkabı, elbise, başlık gibi kırtasiye ve giyim eşyası verilmesini şart koşmuştur. Bunun için geldik. Size ve yardımcılarınıza ait olanları odanıza bıraktık efendim. Muallim Yahya Efendi, öğrencilerinin yüzündeki bildik gülümsemeye sevinerek vakıf görevlilerinin hediyeleri dağıtmasına izin verdi. Sınıftaki manzara görülmeye değerdi.

Tam da merhametten, yardımlaşmadan, iyilikten bahsederken gelişen hadise, bu nasihatın âdeta canlı bir örneği olmuştu.

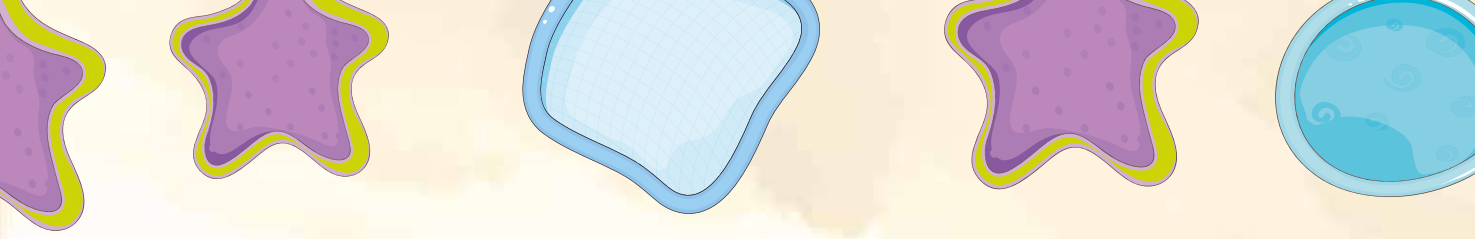
İsmail
ÇOLAK

Şehzade Hüdavendigâr



22

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026



Şehzade Murad, Bursa'nın fethedildiği 1326 yılında doğdu. Bursa'da doğan ilk padişahı. Orhan Bey'in, Nilüfer Hatun'dan olma ikinci oğluydu.

Doğumu, Orhan Gazi, ailesi ve Osmanlılar için hem sevinç hem teselli kaynağıydı. Çünkü aynı yıl Osmanlı'nın kurucusu Osman Gazi vefat etmişti. Bursa'da koyu bir hüznü vardı. Bursa'nın fethi ve Şehzade Murad'ın doğumu ise hüznü bulutlarını rahmet sağanağına çevirecekti. Şehzade Murad'ın yetişmesiyle annesi yakından ilgilendi. Eğitimine çok dikkat etti. Güzel bir insan, iyi ve bilgili bir hükümdar olması için elinden geleni yaptı.

Ağabeyi Süleyman ve saraydaki çocuklar en önemli arkadaşlarıydı. Ağabeyi Süleyman ile çok iyi anlaşılıyordu. Ağabeyi onu çok sever, kollar ve hiç kıskanmazdı. Kardeşiyle güzel oyunlar oynardı. Şehzade Murad çocukluğa, oyuna, arkadaşlığa, sevgiye ve ilgiye fazlasıyla doydular.

Ağabeyi Süleyman'la birlikte Bursa'daki büyük bilginlerden ve din hocalarından dersler aldı. Devrin bütün din ve fen ilimlerini öğrendi. İyi bir medrese eğitimi gördü. Askerî eğitimini ise tecrübeli ve bilgili gazi komutanlar verdi.

Saraydaki eğitimini tamamladıktan sonra, babası tarafından yönetimde bilgi ve tecrübe sahibi olması ve padişahlığa hazırlanması amacıyla Bursa'ya sancakbeyi, yani vali olarak gönderildi. Yanına da, kendisine askerlik ve yöneticilik konularında rehberlik etmesi için Lala Şahin Paşa verildi.

Murad Hüdavendigâr, babası Orhan Gazi'nin vefatından sonra kendini yetim kalan bir çocuk gibi hissetmeye başlamıştı. Hem rahatlamak hem fikir ve nasihatlerinden yararlanmak için, kendisinden küçük yaşta itibaren din, ilim, siyaset ve askerlik öğrendiği, lalası Şahin Paşa'yı

sarayına çağırdı.

Lala Şahin Paşa, talebesinin davetine icabet etti. Murad Hüdavendigâr saygıda kusur etmeyerek hocasının elini öptü ve onu başkõşeye oturttu. Talebesinin çok üzgün olduğunu görünce, teselli etmek ve gönlünü rahatlatmak için şu nasihatlerde bulundu:

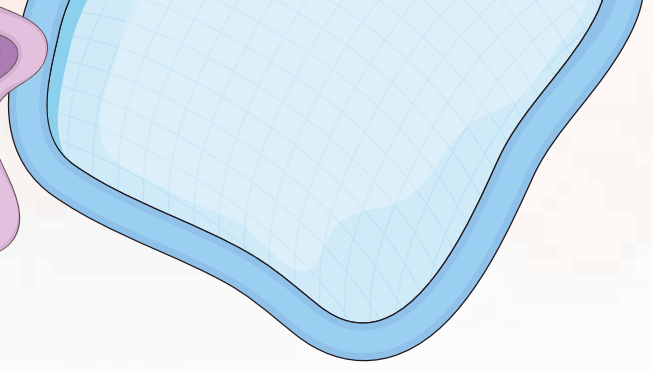
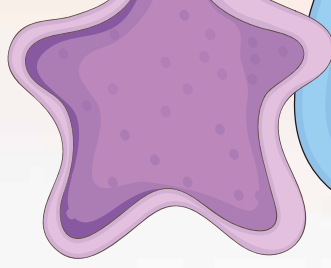
- Dünyaya gelen her insan, devamlı olarak bir yere doğru gidiyor, yani ömrü tükeniyor. Bu yolculukta, binilen vasıttan, vakti saati gelenler iniyor ve dünyaya yeni gelenler biniyor.

Sonra sözü, merhum babası Orhan Gazi'ye ve onun hayat mücadelesine getirdi:

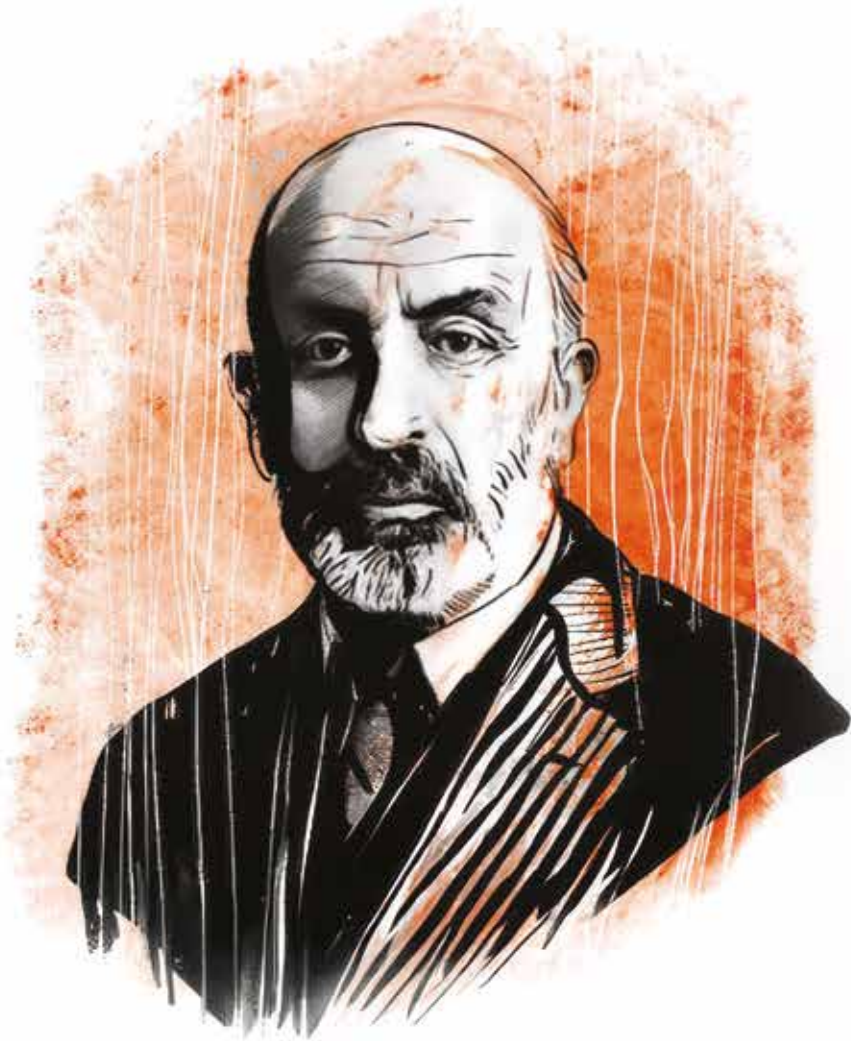
- Cennetmekân merhum babanız Orhan Gazi, bu dünyanın çilesini az mı çekti? Ömrü gaza ile geçti. Hiç saltanat sürdü mü? Yolcuya, bütün saltanatların hepsi verilse, yolcunun bir şeyi değişecek mi? Zaten dünyanın kendisi de geçicidir. Bunun için kalıcı olana talip olmak gerekir. İnsanların kötüsü, ona rağbet eden; iyisi ondan uzaklaşandır. Dünya kendine bağlanana sıkıntı verir. Zenginliği fakirlik, çokluğu azlıktır. Günleri gelip, geçer. Murad Hüdavendigâr'ın duyulduğunu görünce, son olarak yüreğine şefkatle dokunan şu veciz sözleri adeta bir inci tanesi gibi arka arkaya dizdi:

- Netice olarak ömür ne kadar uzun olursa olsun, ölüm yüz gösterince, bu uzunluğun bir faydası olmaz. Ölümü düşünen insan, ne dünyanın geçici sıkıntılarına üzülmür, ne de gelip geçen nimetlerine sevinir.

Bu sohbet ve nasihat sonucunda Murad Hüdavendigâr'ın gönlü biraz olsun ferahladı. O ferahlayınca hocası ve lalası Şahin Paşa'nın yüreği de ferahladı. Artık babasının yerine tahta çıkmaya daha hazırды.

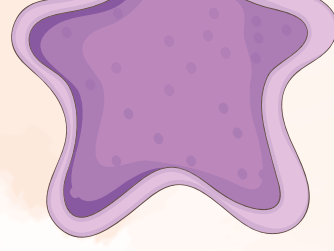
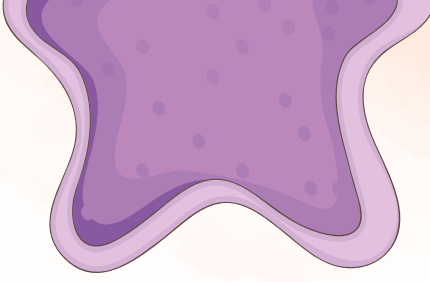


Büyük Şair



24

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026



Vatan topraklarımızın, bayrağımızın, dirlik ve birliğimizin en anlamlı simgesi İstiklal Marşımızın kabulünün 105 inci yıldönümü. Her kelimesi ruhumuza dokunur, her satırı derin anlam ve mesaj içerir, her notası ayrı güzelliktedir, gururla söyler ve dinleriz. Bu değerli dize/Weri bize kazandıran büyük şair Mehmet Akif Ersoy'u minnetle anıyoruz.

Sevgi, saygı ve terbiyenin hüküm sürdüğü bir ailede dünyaya gözlerini açan Mehmet Akif çocuk denecek yaşta babasını kaybedip evi de yanıp kül olunca pes etmez, azmi elden bırakmaz, eğitimini tamamlar. Köy köy, kasaba kasaba dolaşarak yurduna milletine hiçbir karşılık beklemeden hizmet eder. Bu derin azmi için;

"Yeis öyle bir bataktır ki/Dalarsan boğulursun/Sarı azmine bak ne olursun" der.

Çanakkale Savaşı sırasında cepheden gelen kötü haberlerle yıkılır, ağzını bıçak açmaz. Sonunda gelen müjdeli haberle heyecanlanır, takılır düşer, gözyaşları sakalına, sakalı toza toprağa karışır. Hemen kâğıdı, kalemi alıp;

"Ey! Bu topraklar için toprağa düşmüş asker/Gökten ecdat inerek öpse o pak alını değer" diyerek aziz şehitlerimize seslenir.

Kaybedilen topraklar, istiklal ve istikbalin karanlığa doğru gidişi onu çok üzer.

"Doğduğumdan beri aşığım istiklale/Bana hiç tasmalık etmiş mi bir altın lale" der.

Sarıkamış'da karlar altında yatan binlerce vatan evladını da hiç unutmaz.

"Eşele şu dağların altındaki karı/Ot değil onlar dedenin saçları/Dinle! Şehit sesleridir rüzgarı" der.

Vatan topraklarının bölüşülmesini zulüm olarak görür. Bu haksız zulüm için;

"Zulmü alkışlayamam, zalimi asla seve-mem/Gelenin keyfi için geçmişime sövemem/Biri ecdadıma saldırdı mı, hatta boğarım/Boğamasam da hiç olmazsa yanımdan kovarım" der.

Geri kazanılan vatan toprakları ve cumhuriyetin kurulması ile İstiklal Marşı yazılması gündeme gelir. Para ödülünü duyan Mehmet Akif yarışmaya katılmak istemez. Arkadaşları o kadar ısrar eder ki, bu değerli dizeler ortaya çıkar. Şiiri okuyan arkadaşları nasıl bir ruhun bu dizeleri yazdığına akıl sır erdiremez. "İstiklal Marşını bir daha yazar mısınız?" sorusuna; "Allah bu ülkeye bir daha İstiklal Marşı yazdırmayı nasip etmesin." cevabı derin anlam içeren, ağır sorumluluk taşıyan efsane bir sözdür.

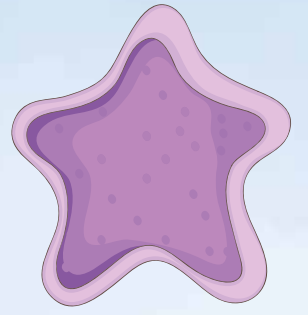
Çok konuşan, az iş yapan, verdiği sözleri tutmayan insanlara da eleştirileri hep dizelelerle olur;

"Yıkılım şu Süleymaniye'yi desem/İki kazma, iki kürek, iki de ırgat gerek/Hadi yapalım şu Süleymaniye'yi yeni baştan desem/Bir Sınan, bir Süleyman gerek" der.

Vatan sağ oldukça yaşayacak ve yaşatılacak bu değerli dizeler için büyük şaire şükran duyuyoruz.

Yusuf'un
Günüğü

Yusuf
ŞAFAK



Paylaşmanın Tadı



26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026

Sevgili arkadaşlar, dünya hayatı geçicidir. Allahu Teâlâ bazı kimselere nimetlerini bol vermiş, bazılarına ise kısmıştır. Dünya nimetlerinden nasibi bol olanların, muhtaç olanları gözetmesi de bir kulluk ve insanlık görevidir.

Ayrıca nimetleri paylaşmak, o nimetlerin çoğalmasına ve Allah'ın rızasını kazanmamıza vesile olur.

Bir Ramazan günü sahabe efendilerimizden birisinin evinde pişmiş bir tavuk ikram edildi. Onlar ise o tavuğu yemeyip "Komşumuzun daha çok ihtiyacı var." diye diğer komşularına gönderdiler. Komşuları da aynı tavuğu "Diğer komşumuzun daha çok ihtiyacı var." diye bir başka komşularına ikram ettiler. İkrâm edilen tavuk bu şekilde tam yedi evi dolandıktan sonra yine ilk ikram eden eve gelmişti. Paylaşmak ve muhtaçlara yardım etmek Müslümanların en önemli özelliklerindedir.

Sevgili arkadaşlar, bir bayram arefesinde, dul bir kadın yanında babadan yetim kalmış çocuğu ile zengin bir dükkâna giderek "Bildığınız gibi bu çocuğun babası savaşta şehid düştü. Yarın da bayram. Evde yiyeceğimiz olmadığı gibi çocuğun giyeceği de yok. Allah rızası için biraz yardım." diyerek utana sıkıla yardım istedi.

Dükkân sahibi fakir kadına yardım etmediği gibi hiddetli bir sesle kadını azarladı. Dükkân sahibinin bu çıkışı üzerine kadın ağlayarak dükkândan çıktı.

Dükkânın karşısında bulunan başka bir dükkânın sahibi olan Abraham isimli Yahudi, o fakirin ızdırabını anlayıp kadının ve çocuğunun ağlamalarına dayanamayarak, insanî duygularla kadını dükkânına davet etti. Ancak kadın girmek istemedi.

Yahudi Abraham ısrar etti. Kocasını tanıdığını, onun kendisi üzerinde çok iyiliği olduğunu ve iyiliklerinin karşılığını ödemek istediğini söyleyerek kadını ikna etti.

Yahudi Abraham dul kadına ve yetim çocuğuna en güzel ve en pahalı bayramlıklar verdi. Kadının çocuğunu giydirdi, kuşandırdı. Artık yüzleri gülüyordu.

Yahudi Abraham'ın dükkânından çıkarırken kadın candan ve gönülden Allah'a dua etti ve kızı da "Âmin!" dedi.

Dul ve yetimi dükkânında kovan dükkân sahibi, o gece bir rüya gördü. Rüyasında kıyamet kopmuş ve kendisi cennete girmişti. Cennette gezerken gayet güzel, gözleri kamaştıran bir köşk gördü. Köşkün kapısında kendisinin ismi yazılı idi. "Demek ki burası bana ait." diyerek köşkün kapısından içeri girmek istedi. Fakat kapıda bekçi melekler;

"Giremezsin, bu köşk düne kadar sendi ama dün senden alınıp başkasına devredildi." dedi. Telaş ve heyecanla uyanan dükkân sahibi doğruca Yahudi Abraham Efendi'nin dükkânına gitti.

"Abraham Efendi dünkü dul kadın ve yetim çocuğa kaç altın değerinde elbise verdinse yüz katını vermek istiyorum." dedi.

Abraham Efendi tebessüm ederek;

"Olmaz Efendi olmaz. O köşk yüz altın, bin altın ile satın alınmaz. O senin gördüğün rüyayı ben de gördüm. Cennetin sahibine iman ediyorum ve işte Müslüman oluyorum." diyerek kelime-i şهادet getirdi ve Müslüman oldu.

Sevgili arkadaşlar, paylaşmanın tadına varalım, gariplerin ve yetimlerin duasında yer bulalım. Kalın sağlıcakla.



Seda
Bayrak
DURGUT

Onuriu Mektup





Ovanın ortasındaki çınar ağacının altında oturuyordu. Elinde bir mektup vardı. Usulca okşadı, açılıp kapanmaktan eskimiş kâğıdı. Kelimeleri sesli okuyordu önce. Sonra sessizce geçiriyordu içinden. Ninni gibi geliyordu kulağına her bir sözcük.

Çınarın yapraklarını sallandıran rüzgâr, mektubu yazan eller gibi şefkatle sarıyordu askerin omuzlarını. Tekrar tekrar okudu o inci gibi dizilmiş cümleleri. Dersler çıkardı, görevinin önemini yeniden düşündü zihninde. Uzaklara baktı, dağlara, ormanlara, gökyüzünde kanat çırpan türlü kuşlara...

Her biri annesinden gelen mektubu kutluyordu sanki. Her biri annesine selâm gönderiyordu. Tüm güzellikler geçti kalbinden, aktı annesinin kalbine doğru...

Bir an tefekküre daldı, durdurdu zamanı. Sonra, mektubu nazikçe cebine koydu. Ucu tükenmek üzere olan bir kalem aldı can dostundan. Başka bir er, iç cebinde kalan son kâğıt parçasını uzattı askere, kıymetli validesine kelimelerin gölgesinde sevgisini göstereceğini diye...

Onurlu asker annesine olan özlemini, sevgisini dile getirdi önce. Sonra uzak dağlardaki çam ağaçlarının güzelliğini, asker dostlarının yamacın üzerindeki yeşilliğin içinde nasıl çamaşırlarını yıkadıklarını, köylerdeki ninelerin ellerinde kalan

son malzemelerle pişirdikleri çorbaları, buldukları yün ipliklerle ördükleri çorapları, dedelerin öpülesi elleriyle tüm askerleri gördükleri yerde selâmlamaları, güzel sesli bir Mehmetçiğin okuduğu ezanı, saf saf dizilerek kıldıkları namazı da ekledi güzelliklerin içine. Annesinin gözlerinden bakarmış gibi anlattı her detayı.

Bilirdi, annesi oğlunun gözlerinin mavisine dalarken sırtını sıvazlar ve söylediklerini kelimesi kelimesine aklına not ederdi. Bu mektubu da, annesi karşısındaymiş gibi, onu hayal ederek yazıyordu.

Etrafındaki ormanın güzelliğini, derenin şarlıtısını, bülbülün şarkısını da ekledi kelimelerinin arasına. Duasını dile getirdi, sonra:

"Allah'ım; sana ellerini açan, huzurunda titreşen askerlerini muzaffer eyle, süngülerini keskin eyle, düşmanları perişan eyle!"

"Dualarında bizi de unutma anneciğim," yazdıktan sonra dikkatlice katlayıp cebine koydu mektubu. Ayağa kalktı. Sırtını yasladığı çınar ağacına teşekkür etti, kalbinin üzerindeki bayrağı açtı, öptü ve dikkatlice gömleğinin sol cebine tekrar yerleştirdi. Arkadaşlarına mektubu koyduğu yeri söyledi. Mektup; zamanı geldiğinde gidecekti.

Artık vakit, vatani savunma vaktiydi. Vakit, zafer vaktiydi!..

Ayşe Gül
PINAR

Armut



30

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | MART 2026

Armut, aslında sadece bir meyve değil; doğanın bize sunduğu tatlı bir sürpriz paketi gibidir. Hadi, bu iştah açıcı meyvenin dünyasına derin bir yolculuğa çıkalım.

Armudu diğer meyvelerden ayıran en belirgin özelliği, o meşhur çan şeklidir. Alt kısmı geniş ve tombul, üst kısmı ise daha ince ve zariftir. Ama her armut birbirine benzemez. Dünyada tam 3000'den fazla farklı armut çeşidi var.

Kimisi fıstık yeşilidir, kimisi güneş gibi sapsarı, kimisi ise elma gibi kıpkırmızı yanaklıdır. Hatta bazıları pas rengi gibi kahverengidir (ama tadı şahanedir!).

Bazı armutlar ısırınca "küt" diye ses çıkarır, bazıları ise ağızda tereyağı gibi erir. Hatta bazen içinde küçük kum taneleri varmış gibi hissedebilirsiniz; buna "taş hücreleri" denir ve armudun imzasıdır!

Biliyor muydunuz arkadaşlar? Armut aslında Gül ailesinin bir üyesidir! Yani bahçede gördüğün o güzel kokulu güller, elmalar ve çiçeklerle armut aslında uzaktan kuzendir. Bu yüzden armut ağaçları çiçek açtığında mis gibi kokarlar.

Armut yemek, vücuduna küçük bir temizlik ve enerji ordusu göndermek

gibidir. İşte içindeki kahramanlar:

1. Lif Deposu (Mide Dostu): Armut, lif açısından çok zengindir. Bu lifler midende ve bağırsaklarında bir süpürge gibi çalışır, sindirim sistemini tertemiz yapar.

2. C Vitamini: Bağışıklık sistemini güçlendirir, seni hastalıklara karşı bir kalkan gibi korur.

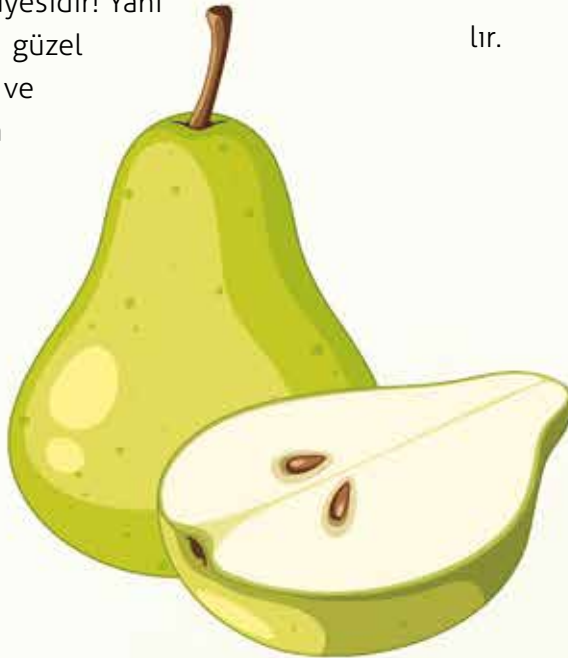
3. Doğal Enerji: İçindeki doğal şeker sayesinde, oyun oynarken ihtiyacın olan enerjiyi sana en sağlıklı yoldan verir.

4. Su Kaynağı: Çok sulu bir meyve olduğu için, susadığında seni ferahlatır.

Ayrıca armut ağacının odunu çok sert ve kalitelidir; bu yüzden bazen müzik aletleri veya mutfak kaşıkları yapımında kullanılır.

Küçük Bir Tavsiye:

Armudun en faydalı kısmı kabuğudur! Eğer iyice yıkarсан, kabuğuyla yemek seni çok daha güçlü yapar.





Postlarımızdan İlginç Bilgiler



AY-AY:

MADAGASKAR'DA YAŞAYAN OLDUKÇA NADİR BİR MAKİMSİ MAYMUN TÜRÜDÜR. KUYRUĞUNU SAYMAZSAK 30—37 CM BOYUNDA, KUYRUĞU İLE BİRLİKTE 44—53 CM BOYUNDA VE 2,5 KG AĞIRLIĞINDADIR. KÜRKÜ SİYAH TIR. KUYRUĞU, SİNCAP KUYRUĞU GİBİ TÜYLÜDÜR. İRİ, PARLAK KIRMIZI GÖZLERİ VARDIR. UZUN KESİCİ DİŞLERİ KEMİRGEN DİŞİNİ ANIMSATIR. PARMAKLARI İNCE VE UZUNDUR. ORTA PARMAK DİĞER HEPSİDEN 3 KAT DAHA UZUN OLABİLİR.



ATMACA GÜVESİ: ÇİÇEKLERİ SÜREKLİ ZİYARET EDEN BÖCEKLERDENDİR. ÇİÇEĞİN ÖZÜNÜ EMEBİLMEK İÇİN UZUN BİR HORTUM OLAN BÖCEK HORTUMUNU KULLANILMADIĞINDA KATLANARAK KARIN ALTINDA SAKLAMAK GİBİ BİR YETENEĞİ VARDIR. ATMACA GÜVESİ VEYA SFENKS GÜVESİ DİYE DE ADLANDIRILAN BU GÜVENİN EN ÖNEMLİ ÖZELLİĞİ UZUN HORTUMDUR. BU SAYEDE BAŞKA BÖCEKLERİN BAL ÖZLERİNİ ALAMADIĞI BİTKİLERDEN KOLAYLIKLA BAL ÖZLERİNİ ALIR.



MAVİ PAPAĞAN BALIĞI: MAVİ PAPAĞAN

BALIĞI O KADAR PARLAK BİR MAVİ RENKTEDİR Kİ, İRİ PULLARININ ARDINDAKİ BİR IŞIK TARAFINDAN AYDINLATILYOR GİBİ GÖRÜNMEKTEDİR. BAZEN DAHA KOYU RENKTE ÇİZGİLERİ VE LEKELERİ DE BULUNUR. UZUNLUĞU YAKLAŞIK OLARAK 90 CM'Yİ BULAN BU BALIKLAR BATI ATLANTİK SULARINDA YAŞAYAN BİR TÜRÜDÜR. GÜNDÜZLERİNİ DIPTEN OTLAMAKLA GEÇİRİR.



DENİZ DOMUZU: İLK KEZ 2008 YILINDA ANTARKTİKA'DA OKYANUSUN DİBİNDE YAPILAN BİR ARAŞTIRMA SIRASINDA BULUNAN İLGİNÇ BİR CANLI. BOYU 2.7 METRE, AĞIRLIĞI 250—300 KG ÇİVARINDADIR. HİNT OKYANUSUNDA, DOĞU AFRIKA'DA, KIZILDENİZDE, GÜNEYDOĞU ASYA KIYILARINDA, AVUSTRALYA VE HİNDİSTAN SAHİLLERİNDE YAŞARLAR.



Ramazan Dede

*On bir ayın sultanı,
Ramazan Dede geldi.
Dudağında duayla,
Bize misafir oldu.*

*Seyretmeye doymadım,
Bizi kuşatan nuru.
Yaşadım doyasıya,
Merhameti huzuru.*

*Hayatımda ilk defa,
Bütün gün oruç tuttum.
Tuttuğum bu orucu,
Pamuk nineme sattım.*

*Çok yakından tanıdım,
Susuzluğu açlığı.
İnanıyorum artık
Yenerim her güçlüğü.*

*Haydi, çocuklar haydi,
Teravihe koşalım.
Ramazan'ın aşkıyla
Sevinelim coşalım.*

*Bu mübarek günlerde
Birden büyüdüm sanki.
Ramazan Dede'm seni
Çok sevdim ben inan ki.*

Yusuf DURSUN



“Bir toplumun kalkınması fertlerinin dindar ve güzel ahlâklı olmasına aile ve akraba sevgisine, muhtaçları gözetmeye, komşulara karşı insanca davranmaya, arkadaş kıymetlerine riayet etmeye, yolculara yardımcı olmaya, maiyetinizde bulundurduğunuz kimselere güzel muamelede bulunmaya dayanır. Toplumu toplum yapan ve ayakta tutan yegâne unsur fertlerinin aralarındaki manevî bağlar ile karşılıklı yerine getirilmesi gereken haklar ve vazifelerdir.”

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

